

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **A. B.**, zastoupeného JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou se sídlem Sovova 709/5, Litoměřice, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2013 č.j. MSK 114666/2013, **o přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb.,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2013 č.j. MSK 114666/2013 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám advokátky náhradu nákladů řízení ve výši **11.228,- Kč** do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) pro porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) a ust. § 6 odst. 8 písm. a), b) zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že dne 18.1.2013 v 9:20 hod. na silnici I. tř. č. 56, ul. Beskydská ve Frýdku-Místku, řídil automobil Volkswagen LT rz X, za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a neměl u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1.700,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč s lhůtou splatnosti do 30ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodnutím ze dne 30.4.2013 č.j. MMFM 50905/2013 uznal žalobce vinným, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, uvedeného v odst. 2 tohoto rozsudku, zrušil a řízení zastavil. V odůvodnění uvedl, že dne 26.2.2013 byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor proti příkazu společně s fotokopii plné moci ze dne 12.2.2013, kterou A. B. zmocnil k zastupování R. K., LL.M. Poněvadž v zákonné lhůtě byl proti příkazu podán odpor, byl příkaz zrušen a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení, v rámci kterého nařídil dvě ústní jednání ve dnech 26.3. a 29.4.2013. K jednání byl vždy písemně předvolán obviněný a vyzván jeho zmocněnec, přičemž ani jeden z nich se k žádnému jednání nedostavili. Dne 30.4.2013 správní orgán I. stupně vyhotovil rozhodnutí, které dne 2.5.2013 zaslal zmocněnci na jím udanou adresu pro doručování e-mail X a nad rámec zákona je zaslal prostřednictvím informačního systému datových schránek i obviněnému. Obviněný si rozhodnutí převzal 2.5.2013 v 17:23:06 hod., ale zmocněnec nepotvrdil přijetí rozhodnutí stanoveným způsobem, a proto správní orgán dne 3.5.2013 zaslal rozhodnutí prostřednictvím držitele poštovní licence. Písemnost byla doručována dne 6.5.2013, a poněvadž zmocněnec nebyl zastížen, písemnost byla uložena u držitele poštovní licence a adresátovi bylo zanecháno poučení. Poněvadž zmocněnec si písemnost v úložní lhůtě nepřevzal, písemnost byla dne 17.5.2013 vložena do schránky a byl uplatněn postup podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Odvolání obviněný podal prostřednictvím svého zmocněnce. Odvolací orgán dospěl k závěru, že postup správního orgánu I. stupně byl v rozporu se zákonem, a tudíž vydané rozhodnutí je nezákonné. Plná moc pro zmocněnce je sepsána 12.2.2013, přičemž je uvedena adresa zmocněnce P. 5, P. 1954, přičemž předložená plná moc nesplňuje náležitosti ve smyslu § 33 odst. 1 a § 37 odst. 4 správního řádu, neboť plnou moc lze udělit buď ústně do protokolu nebo písemně, přičemž pod pojmem písemně je nutno rozumět listinný originál nebo písemnost vzniklou přímo v elektronické podobě a podepsanou uznávaným elektronickým podpisem osoby, která projev vůle činí nebo písemnost v elektronické podobě (datovou zprávu) vzniklou cestou autorizované konverze původního listinného dokumentu ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb. Teprve taková písemnost má stejné účinky jako ověřená kopie dokumentu. Již v okamžiku podání odporu proti příkazu z uvedeného nedostatku neexistovala žádná plná moc k zastupování, přičemž zmocněnec nebyl vyzván k doložení řádné plné moci a správní orgán činil procesní úkony. Z důvodu uvedené vady správní orgán zmocněnce vyzval dne 24.7.2013 k předložení originálu plné moci nebo zaslání datové zprávy obsahující předmětný dokument ve stanovené lhůtě 5ti

pracovních dnů ode dne doručení. R. K., LL.M. však ve stanovené lhůtě požadovanou písemnost nedoložil, ani jinak nedoplnil a namísto toho zaslal e-mailovou zprávu, jíž pnu moc ze dne 12.2.2013 vypověděl. Poněvadž nebyla splněna výzva odvolacího orgánu, což v konečném důsledku znamená, že pro podání odporu proti příkazu a zastupování v následujícím řízení o přestupku před správním orgánem I. stupně a doručením meritorního rozhodnutí neměl legitimní zmocnění. S ohledem na uvedené bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku po podaném odporu proti příkazu o uložení pokuty ze dne 11.2.2013 č.j. MMFM 16625/2013 zastavit s tím, že příkaz o uložení pokuty ze dne 11.2.2013 je pravomocný a vykonatelný.

[4] Žalobce se žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení. Z důvodu opatrnosti žádal o navrácení v předešlý stav dle § 41 správního řádu, a to zmeškání úkonu doručení originálu plné moci a současně uznání úkonu učiněného ve prospěch účastníka učiněným R. K. – podání odporu proti příkazu správního orgánu. V žalobě konkretizoval:

- žalobce informoval správní orgán o zmocnění R. K. dne 12.2.2013 prostřednictvím e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem společně se zmocněním a správní orgán I.stupně zmocnění akceptoval. Zmocněnec podal v meritu věci odvolání a dne 24.7.2013 ve 14:43 hodin doručil na server žalovaného prostřednictvím elektronické podatelny vypovězení plné moci a kopii e-mailu zaslal v informaci žalobci. Téhož dne v odpoledních hodinách úředník žalovaného v budově krajského úřadu odchytil zmocněnce a vnutil mu zásilku ohledně výzvy, na kterou R. K. vyznačil čas převzetí. Toto doručení však nastalo až po vypovězení plné moci, takže žalovaný měl správně doručovat již samotnému žalobci;
- samotné rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalovaný zastavil řízení dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, avšak s tím, že nabyl právní moci příkaz vydaný správním orgánem. Tímto žalovaný porušil ustanovení § 90 odst. 3 a § 82 správního řádu, kdy porušil zásadu zákazu reformationis in peius. Rozhodnutí totiž zhoršilo právní postavení obviněného tím, že podal opravný prostředek a současně si opravný prostředek nepodal jiný účastník řízení, jelikož žádný účastník neexistoval;
- žalovaný porušil právo na spravedlivý proces dle čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech, jakož i čl. 36 odst. 1 Listiny práv a svobod, kdy jednal v rozporu se zásadou ochrany dobré víry dle § 2 odst. 3 správního řádu, či zásadu legitimního očekávání dle § 2 odst. 4 správního řádu;
- žalovaný nezvážil konkrétní postup správního orgánu prvního stupně, ze kterého vzešel konkrétní akt – rozhodnutí v meritu věci.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby. Uvedl, že má za to, že napadeným rozhodnutím nebyl žalobce krácen na svých právech, a že tedy podaná žaloba je subjektivně nepřípustná, resp. je nepřípustná podle § 68 písm. d) s.ř.s., neboť směřuje jen proti důvodům rozhodnutí. Navrhl žalobu odmítnout.

Obsah správního spisu

[6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 11.2.2013 byl vydán příkaz o uložení pokuty, dle kterého žalobce byl uznán vinným z přestupku, tak jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku s uložení pokuty ve výši 1.700,- Kč. Příkaz byl doručen žalobci dne 11. 2. 2013 v 16:42:05 hod. do datové schránky. Dne 26.2.2013 v 10:16:26 hod. správní orgán I. stupně obdržel elektronicky s ověřeným elektronickým podpisem odpor podaný R. K., LL.M., zmocněncem, včetně plné moci ze dne 12.2.2013. Následně Magistrát města Frýdek-Místek nařídil ústní jednání na 26.3.2013, které bylo doručeno obviněnému do datové schránky 4.3.2013. Zmocněnci sděleno jednak prostřednictvím nositele poštovních služeb na adresu P., P. 1954/28 a jednak elektronicky. Dne 26.3.2013 v 5:50 hod. na podatelnu správního orgánu I. stupně od „evidence X“ došla zpráva od zmocněnce, že se omlouvá z ústního jednání z důvodu zdravotního stavu a své podání potvrdí v 5ti denní lhůtě e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem, přičemž dne 26.3.2013 potvrzení o tom, že podání bylo přijato bez elektronického podpisu. Následující e-mailová zpráva od zmocněnce, tentokrát z adresy R. K. X, že potvrzuje podání omluvy z ústního jednání ze dne 26.3.2013 z důvodů zdravotních, včetně lékařského potvrzení s tím, že zpráva byla digitálně podepsána. Založeno předvolání k dalšímu jednání na 29.4.2013, kdy předvolání obviněnému zasláno do datové schránky dne 9.4.2013, zmocněnci zasláno na e-mailovou adresu X. Z protokolu o jednání ze dne 29.4.2013 zjištěno, že byli slyšeni dva svědci, zasahující policisté. Nedostavil se obviněný ani jeho zástupce. Dne 30.4.2013 bylo rozhodnuto ve věci (expedováno 2.5.2013), přičemž rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci elektronicky 2.5.2013 i písemně prostřednictvím nositele poštovní licence s doručením 16.5.2013, přičemž rozhodnutí bylo doručováno i obviněnému do datové schránky 2.5.2013. Dne 2.5.2013 v 7:04 hod. správní orgán obdržel od zmocněnce žádost o stanovení jiného termínu jednání a dne 21. května 2013 ve 22:05 hodin správní orgán prvního stupně obdržel e-mailem blanketní odvolání podané zmocněncem, přičemž toto s elektronickým podpisem potvrdil dne 27. května 2013. Správní orgán prvního stupně dne 31.5.2013 vydal usnesení o určení lhůty pro odstranění nedostatku podání, a to doplnění odvolání o důvod. Vzhledem k marnému uplynutí pěti dnů, aniž bylo odvolání doplněno, byl spis předložen odvolacímu orgánu, jenž dne 24. července 2013 vyvdal výzvu k předložení originálu plné moci ze dne 12.2.2013 nebo podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Výzva byla doručována zmocněnci, přičemž z doručky je zřejmé, že tato byla do vlastních rukou zmocněnci doručena dne 24.7.2013 v 15:04 hodin. Součástí spisu je průvodka elektronického podání z elektronické podatelny žalovaného o obsahu, že dne 24.7.2013 v 14:43:17 hod bylo přijato elektr. podání – zrušení akceptace plné moci k MMFMS 1787/2013OdaSH/Gen ve věci pana A. B. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 13.8.2013, jak uvedeno v odstavci [3] tohoto rozsudku, přičemž rozhodnutí doručil jak R. K. elektronicky dne 13.8.2013, tak i samotnému účastníkovi řízení dne 13.8.2013.

Právní posouzení věci

[7] Soud se nejdříve zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí splňuje podmínky k přezkoumání rozhodnutí soudem podle soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) z toho důvodu, zda je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí splňuje podmínky k přezkumu soudu, neboť napadeným rozhodnutím byl žalobce bezesporu zkrácen na svých právech, jestliže žalovaný

v rozhodnutí, jímž sice rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a řízení zastavil, současně obnovil stav, kdy příkaz ze dne 11.2.2013, jímž byl žalobci uznán vinným z přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, nabyl právní moci.

[8] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[9] Jako první bod žaloby byl odkaz na plnou moc ze dne 12.2.2013, která byla podána správnímu orgánu zmocněncem prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem a správní orgán I. stupně tuto akceptoval a provedl celé správní řízení s vydáním rozhodnutí ve věci samé. Ač v žalobě není precizována otázka ohledně nutnosti plné moci v originálu a jen obecně konstatován stav věci, soud tuto otázku považuje za stěžejní, ke které by byl povinen přihlídnout i bez event. žalobního bodu s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť neakceptace plné moci je podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, v jehož důsledku je vydání nezákonného rozhodnutí. Nutno zdůraznit, že žalovaný neakceptoval názor správního orgánu prvního stupně o řádnosti plné moci a své rozhodnutí právě postavil na názoru, že plná moc ve formě, v jaké byla správnímu orgánu předložena, není řádná a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a řízení zastavil. Soud nepřisvědčil názoru žalovaného ohledně nutnosti prokázání zmocnění předložením plné moci v originálu. Danou otázkou se zabýval již i Nejvyšší správní soud, který ve svém rozhodnutí ze dne 17. října 2014 č.j. 4 As 171/2014-26 přisvědčil, že zcela postačí plná moc v kopii prosté, neboť správní řád na žádném místě nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu. Z plné moci musí být zcela seznatelný rozsah zmocnění, jak je uvedeno v ust. § 33 odst. 2 správního řádu, dále musí být uvedeny osoby, které tuto smlouvu uzavřely, tedy zmocnitel – účastník řízení a zmocněnec, podpis zmocnitele a datum. Vytýkaná plná moc ze dne 12.2.2013 obsahuje označení zmocnitele i zmocněnce a rozsah zmocnění i podpis zmocnitele. Plná moc byla správnímu orgánu zaslána jako příloha elektronického podání s elektronickým podpisem.

[10] Soud se znovu odvolává na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v odstavci [9] tohoto rozsudku a pro úplnost konstatuje, že v tomto rozsudku byl vysloven i závěr ohledně otázky konvertování plné moci dle zákona č. 300/2008 Sb., kdy mimo jiné vyslovil „*Tento závěr (plná moc v kopii prosté – poznámka krajského soudu) je významný i z hlediska posouzení dalšího argumentu žalobce, kterým se krajský soud v napadeném rozsudku zabýval, tedy s otázkou nutnosti konvertovat plnou moc ve smyslu § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Nejvyšší správní soud zastává názor, že v nyní posuzované věci pro účinné zastoupení účastníka správního řízení zmocněncem dle § 33 odst. 1 správního řádu dostačuje předložení písemné plné moci v kopii prosté, je tedy nasnadě, že v takovém případě je na roveň prosté kopii postavena i nekonvertovaná písemnost doručená prostřednictvím datové schránky zmocněné osoby. Pokud tedy zmocněnec disponoval plnou mocí udělenou žalobcem, mající všechny potřebné náležitosti, jak byly výše vyloženy, bylo pro nastoupení účinků*

zastoupení dostatečné, že prostá kopie této plné moci byla předložena správnímu orgánu ve správním řízení, k němuž se plná moc vztahovala. Protože se v tomto případě jednalo o zmocněnce - právnickou osobu, která má zřízenou datovou schránku, bylo zcela dostatečným, že tato plná moc byla jako příloha datové zprávy adresované správnímu orgánu prvního stupně připojena. Správní orgány obou stupňů tedy správně od okamžiku, kdy se o tomto zastoupení dozvěděly (tj. ode dne 17.9.2013, kdy byla datová zpráva s připojenou plnou mocí správnímu orgánu prvního stupně do jeho datové schránky dodána) doručovaly písemnosti ve správním řízení souladu s § 34 odst. 1 a 2 správního řádu pouze tomuto zmocněnci“. S ohledem na uvedené v tomto odstavci a odstavci [9] tohoto rozsudku pak nutno vyslovit závěr, že správní řád účinky jednání v zastoupení nespojuje s plnou mocí v originálu, ověřené kopii či konvertované plné moci a jestliže byla předložena plná moc, která obsahovala všechny náležitosti, v kopii prosté, pak tato okamžikem, kdy byla předložena správnímu orgánu, založila příslušné účinky a žalovaný nebyl oprávněn vyžadovat originál plné moci jen z důvodu toho, že plná moc byla předložena pouze v kopii.

[11] S ohledem na výše uvedené se soud dalšími žalobními body nezabýval.

[12] Z výše uvedeného důvodu krajský soud podanou žalobu uznal za důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s., přičemž se souhlasem účastníků řízení rozhodl bez ústního jednání dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Správní orgán v dalším řízení bude vycházet z právního názoru soudu, že je dostačující plná moc v kopii prosté, nikoliv v originálu.

Náklady řízení

[13] O náhradě nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku) rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení, které vynaložil. Žalobci tak vznikly náklady ve výši zaplaceného soudního poplatku z návrhu ve výši 3.000,- Kč a dále náklady spojené se zastoupením advokáta. Advokát vyúčtoval odměnu za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, příprava a podání žaloby) á 3.100,- Kč, tj. **6.200,- Kč**, dvakrát režijní paušál á 300,- Kč, tj. **600,- Kč**, plus 21% DPH, tj. **1.428,- Kč**, o čemž bylo předloženo osvědčení. Soud vyúčtovanou náhradu přiznal v částce **8.228,- Kč plus soudní poplatek 3.000,- Kč, celkem 11.228,- Kč** (§ 9 odst. 3 písm. d/, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a/ a d/, § 13 odst. 3 a § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění). Žalovaného zavázal k zaplacení částky 11.228,- Kč, jak ve výroku II. uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Ostravě dne 16. dubna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně